

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
7:08	5:28	אלעד
7:08	5:19	בית שמש
7:08	5:36	בני ברק
7:06	5:28	חיפה
7:04	5:25	טבריה
7:05	5:23	יבנאל
7:07	5:20	ירושלים
7:07	5:26	מודיעין עילית
7:04	5:23	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שמיני עצרת, שנת תשפ"ה לפ"ק

שנה 14, גליון 4 (672)

שיעורים כסדרון: נ"ו: איוב כ"א | בבלי: בבא בתרא קכ"א | ירושלמי: יומא מ"ב | תוספתא: טהרות י"א | רמב"ם: בכורות ג'

מזוהרא"ש מספר

לרקד עם התורה הקדושה

הרמב"ם כותב (הלכות לולב, פרק ח', הלכה ט"ו) שיהידי צריך לשמוח מאד עם המצוות שהוא מקיים, הוא צריך להיות שמח מאד בזה שהוא עובד את השם יתברך, ומי שלא שמח בעבודת השם שלו, עלול לקבל על זה עונש גדול, כמו שאומר הפסוק בתוכחה, שכל העונשים הקשים באים בגלל שלא עובדים את השם יתברך בשמחה ובלב שמח, כמו שכתוב (דברים כ"ח, מ"ז), "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב". ומי שמתגאה ולא נאה לו לשמוח בעשיית המצוות – למעשה הוא חוטא ושוטה, ועליו אומר הפסוק (משלי כ"ה, ו) "אל תתהדר לפני מלך", ולהפך, מי שלא מסתכל על כבוד עצמו, והוא שש ושמח ורוקד עם השם יתברך ותורתו, לאדם הזה יש את הכבוד האמתי, את היהודי צריך להעריך, כמו שאומר דוד המלך (שמואל ב' ו', כ"ב) "ונקלתי עוד מזאת <<<<

מילה של התחזקות

בתקיעת שופר דברנו שלא יהיו עננים ויחשבו 'כמה כבר ראויים התפלות שלי? כמה יפעלו הדבורים שלי? עדיף להיות עננים כשזה מגיע לבנות בית, שם יחשבו 'וכי אני ראוי לבנות כל כך יפה? לעשות את כל הדברים המודרניים, למה יש צורך בזה? אני הרי איש פשוט, אני לא יודע כלום, וכי אני ראוי? וכשקונים רכב ואפשר לקנות רכב בשלשים אלף או ששים שבועים אלף, והמוכר משכנע שיקחו את היותר יקר וישלמו לאט במתן שש שבוע שנים, אזי צריכים לחשב 'וכי אני ראוי? אני הרי חוטא ופושע', לא בשמגיעים להתפלל ולבקש מהשם יתברך על עצמנו ועל עם ישראל, שם אסור להיות עניו.

(עצתו אמונה וזאת הברכה תשפ"ד)

ווארט על החג

ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים, כשאנחנו מסיימים פעת את כל התורה, אנחנו לומדים על הגדלות של משה רבינו שהיה כל כך קרוב אל השם יתברך, הוא הכיר את השם יתברך ממש פנים אל פנים; אבל מה יכולים אנחנו, יהודים פשוטים, ללמוד מזה לחיי היום יום?

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כה) שאדם שיח את לבו להשם יתברך בשפה בה הוא רגיל לדבר, שימצא מקום שקט ושם ישוחח עם השם יתברך שסיפר לו כל מה שעובר עליו, שישחח את כל לבו, כל מה שלוחץ לו על הלב, ויבקש מהשם יתברך להנשע בכל מה שהוא רוצה, ושפך זקף להיות יהודי כשר.

ורבנו אומר שם: שהרבה צדיקים גדולים וידועים ספרו שהם זכו לכל הדרגות שלהם רק על ידי זה שהם דברו ושוחחו הרבה אל השם יתברך בשפה שלהם, כמו שמדברים אל חבר טוב.

זה משהו שכל אחד יכול לעשות, לא משנה באיזה מצב הוא נמצא, אם הוא עמוק באדמה רחוק מאד מהשם יתברך, הוא שהוא גבוה מאד וירא שמים גדול, איך שזה רק יהיה יכולים לפתוח את הפה ולספר להשם יתברך מה שמרגישים, מה שעוברים, ומה שרוצים.

על נקדה זו משתתת כל חסידות ברסלב, שום דבר מעבר לזה, רבנו רצה להחדיר בנו שנהיה קרובים להשם יתברך, שנדבר אליו כמו שמדברים אל חבר טוב. לא משנה איפה האדם נמצא, אם הוא יושב ברכב או במשאית, אם הוא נמצא בבית או במשרד, איפה שהוא רק נמצא שהוא ידבר אל השם יתברך ויסיפר לו יתברך כל מה שמנח על לבו.

רבנו אמר (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ג): מה רוצים ממני, למה חולקים עלי? כי אני רוצה דבר אחד – להחדיר בכל אחד ואחד תפלה והתבודדות, שאדם ידבר וישוחח עם השם יתברך לו כל מה שעובר עליו, חז"ל אומרים (ברכות ו'): "כרום זלתי לבני אדם – אלו דברים העומדים ברומו של עולם, ובגיא אדם מזלזלין בהם", רש"י אומר שם: "ומאי ניהו, תפלה", שתפלה זה מהדברים הכי גבוהים כאן בזה העולם, אבל אנשים מאוד מזלזלים בזה, לכן מזלזלים בי, כי אני רוצה רק להחדיר בכל אחד ואחד את הענין של לדבר אל השם יתברך.

על מה צריכים לדבר אל השם יתברך? זאת אי אפשר לומר לאדם, לכל אחד יש משהו אחר שלוחץ לו על הלב, לאחד לוחץ שהוא צריך רכב יפה, ולשני כואב שהוא רחוק מהשם יתברך, הוא לא מתנהג כראוי, וכן הלאה לכל אחד יש את הדברים האישיים שלו שהוא רוצה, ואפילו אצל האדם בעצמו זה לא תמיד אותו הדבר; העקר צריכים פה פתוח לדבר אל השם יתברך מה שצריכים באמת, ואז נגיע לדברים הכי יפים והכי גדולים בעולם הזה ובעולם הזה.

לכן מספרת לנו התורה על הגדלות של משה רבינו אשר ידעו ה' פנים אל פנים, ורש"י אומר: "שהיה לבו גס בר", משה רבינו דבר עם השם כמו שאדם מדבר עם חבר, "ומדבר אליו בכל עת שרוצה", הוא דבר אל השם מתי שהוא רצה, "קעניו שנאמר", כמו שכתוב בפסוק בפרשת חטא העגל (שמות לב, ו): "ועתה אעלה אל ה'", פעת אעלה אל השם יתברך לבקש ממנו שימחל לכם, ואחר כך רואים בפסוק שמשה רבינו אמר (פסוק ט, ח): "עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם", ורש"י אומר (שם): "אשרי ילוד אשה שפך מבטח, שכל זמן שהיה רוצה הנה מדבר עם השכינה".

אנחנו צריכים לשמוח מאד, אנחנו צריכים הרבה להודות להשם יתברך שאנחנו יודעים מהעצות של רבינו ז"ל, שרבינו לוקח את כל הדרגות הגבוהות של משה רבינו ומוריד אותם אלינו אנשים פשוטים, וגורם שגם אנחנו אנשים פשוטים נוכל לעשות אותם, שגם נתקרב להשם יתברך ונשדבר אליו יתברך כמו שמדברים אל חבר טוב.

יעזר השם יתברך שניצית לרבינו, כך יהיו לנו חיים יפים.

(אשר היה אל יואל, שבת חול המועד סוכות תשפ"ב)

תתפלל על פרנסה

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קדש וזאת הברכה,

ערב חג הסופות, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד ... נרו יאיר

בליל שמיני עצרת - רוקדים עם התורה, רוקדים וקופצים שיש לנו בורא ויש לנו תורה; נבראים כל כך הרבה מלאכים מכל רקוד, ואם מזיעים - זה גם תקון גדול.

אנשי שלומנו נוהגים, כשרוקדים עם התורה, מחזיקים את ספר התורה ביד - נשבעים שמיד כשיעזבו את העולם הזה ילכו להיכלו של רבנו לתקון. את הדבר הזה שמענו מרבנו ז"ל (עין ספר פעלת הצדיק, סימן תתמה), הוא אמר למישהו שישבע בנקיטת חפץ שמיד כאשר הוא יעזב את העולם הזה שיבוא אליו והוא יתקן אותו.

מוהרא"ש אומר, אם יכולים לפעל שלא ילכו לאבדון בעולם הבא, בודאי שיכולים לפעל שבעולם הזה לא ילכו לאבדון, שישארו מקשרים אל רבנו; אוי כמה שצריכים לבקש על זה, אוי כמה נסים צריכים לזה, להשאיר קשורים אל רבנו אנו ודורותינו.

בשמיני עצרת בבקר מבקשים על גשם, אל תהיה בטלן, תתכסה עם הטלית ותבכה אל השם יתברך על פרנסה; כשמבקשים: "בעבורו אל תמנע מים", בזכות אברהם אבינו, יצחק ויעקב, בזכות משה רבנו ואהרן הכהן, בצדקו חן חשרת מים", בזכותם תרחם עלינו ותן לנו פרנסה.

אצלנו לא עושים בשמחת תורה שום דברים מוזרים, מתנהגים בדרך ארץ, לא עושים צחוק מהתפלה.

שבת שמחה וחסד שמח.

(עצתו אמונה הושענא רבה תשפ"ד)

ספר המדות

כה. על ידי שמחה בשמחת תורה זוכה לעבד את השם יתברך באהבה.

(ספר המדות, שמחה, סימן כ"ה)

טז. הושענות חבוטים מסגלים לבטל הפחד.

(ספר המדות, פחד, סימן ט"ז)

ו. מי שרוכב על סוס, יוליד עמו הושענות.

(ספר המדות, דרו, סימן ו')

והייתי שפל בעיני, כאשר נשאו את הארון הקדוש היה דוד המלך רוקד ומפזז ושמח עם השם יתברך, כמו שאומר הפסוק (שם, ט"ז) "ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה'", לא ענין אותו שמסתכלים עליו בבזו, ולא ענין אותו שהוא מתבזה, הוא רק שמח ורקד עם השם יתברך לכבוד התורה הקדושה.

כאשר מגיעים להקפות, כשיהודים ששים ושמחים ורוקדים עם השם יתברך ותורתו הקדושה, אסור ליהודי להתבייש לרקד ולהצטרף לשמחה, לא לשבת בצד ולהסתכל איך השני רוקד, אלא להפנס פנימה ולרקד יחד עם כל היהודים ולשמח ולהודות להשם יתברך. ואפילו שאדם מפחד שישתכלו עליו כעל טפש כי הוא רוקד כל כך חזק, אסור לו לשים לב לזה. לשמח, במה?

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ו, חלק ב', סימן כ"ד) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ורבנו ז"ל מאריך שם שאפילו אם עוברים על האדם צרות וקשיים בחייו, בכל זאת הוא צריך להתאמץ ולהשתדל בכל כוחותיו להיות תמיד רק בשמחה, ואפילו במלי דשטותא, העקר שיהיה שמח.

רבי נתן מסביר את זה (ליקוטי הלכות, הלכות נפילת אפים, הלכה ד', אות ה') שכאשר יהודי באמת ידע ויבין כמה השם יתברך אוהב אותו, וכמה הוא חשוב בשמים, כמה גדולה החשיבות של המצוות והמעשים הטובים שלו, כמה הוא יקר בעיני השם יתברך רק בגלל היותו יהודי; מזה בלבד הוא היה כל כך שמח, שהוא לא היה פוסק מלרקד ולשמח כל היום.

אך לצערנו אנחנו בגלות, אנחנו רחוקים מהשם יתברך, אנחנו לא מרגישים שהשם יתברך אתנו ואת גדל האהבה שהוא אוהב אותנו, לכן אנחנו חייבים לעשות את כל העצות והדרכים שביכולתנו ובלבד שנהיה בשמחה. וברגע שיהודי שמח הוא מתקרב אל הקדוש ברוך הוא, הוא מתחיל להרגיש את השם יתברך ואז הוא כבר שמח עם השם יתברך בעצמו.

פעם אחת, תלמידו של רבי נתן פגש אותו משתתף בחתונה של קרוב משפחה רחוק שלו, והוא ראה שרבי נתן שמח ורוקד מאד, ואותו התלמיד לא היה מסגל להבין מדוע רוקד רבי נתן בשמחה כל כך גדולה, היה מדבר בסוף הלל בקרוב משפחה רחוק של רבי נתן והוא לא היה בידידות מיוחדת עם המחוננים. רבי נתן הסביר לו שהוא בכלל לא רוקד בגלל החתונה, אלא הוא רוקד כי הוא שמח ורוצה להודות להשם יתברך שהוא יהודי, ועל שהוא זוכה לעבוד את הבורא יתברך, אלא שאם הוא יתחיל סתם כך לרקד באיזה יום בהיר זה יכול להראות מוזר, אך אם יש לו הזדמנות לה טובה לרקד מכיון שהזדמנו לחתונה - אם כן יש לו כבר את כל הסבות לרקד והוא כבר מנצל את ההזדמנות עד תמה...

כעת כאשר אנחנו עומדים בהקפות הקדושות נותנים לנו את ההזדמנות לרקד ולשמח עם התורה הקדושה ועם השם יתברך, הבה ננצל את ההזדמנות כמו שצריך ולא נסתכל על אף אחד ועל שום דבר שבעולם, רק נרקד ונשמח עם כל הכח.

רבי נתן מבאר באריכות (ליקוטי הלכות, הלכות נפילת אפים, הלכה ד') שכל אדם עם מעט שכל, אפילו גוי, אם הוא יתבונן היטב הוא יגיע למסקנה שבעניני העולם הזה אין במה לשמוח. העולם מלא בכל כך הרבה צרות ויסורים, כל אחד ללא יוצא מן הכלל מתיסר בעולם הזה בהרבה קשיים ובעיות, ובאמת אין עם מה לשמוח בכל עניני העולם הזה, ואפילו שעבר על האדם יום טוב והיתה איזו הצלחה, בדרך כלל זה מערעב עם הרבה קשיים וצרות. הדבר היחיד שיכול לשמח את האדם בזה העולם זה רק אמונה. כשיהודי מאמין ויודע שהשם יתברך מנהיג את כל העולם, ואפילו המקרים שנראים לא טובים הם באמת רק לטובתו, והוא יודע שלא נשארים בזה העולם לנצח ויום אחד הוא יסתלק מהעולם הזה ורק אז מתחילים החיים האמתיים, אז תהיה לו מנוחה, אז הוא יקבל שכר על כל נקודה טובה שהוא הספיק לחטוף בעולם הזה, על כל מצוה שהוא קיים בעולם הזה ועל כל פעם שנמנע מלעשות עבירה ועל כל מאמץ לקיים את רצון השם יתברך, רק אדם שחי כך יכול באמת להיות בשמחה.

מי שאין לו אמונה, הוא לא מאמין שהשם יתברך מנהיג אותו בכל צעד וישעל ולכל דבר שעובר עליו יש חשבון מדויק, הוא אינו מאמין שיש עוד עולם ששם מקבלים שכר על כל המעשים טובים שעשו בעולם הזה, לאדם כזה באמת אין במה לשמוח בעולם הזה, הוא עובר צרות ויסורים ואין לו עם מה להתנחם.

לכן אנו אומרים בהקפות את מזמור כ"ט בתהלים, שזה מסגל לסלק מאדם את הרוח שטות, את המחשבות הרעות שנכנסו במוחו, כמו שרבנו אומר (ספר המדות, אות קליפה, סימן ו') "השבועה קולות שאמר דוד על המים, בדבורן מכניעין הרוח רעה". כי העצה היחידה להגיע לשמחה היא רק על

שאלות ותשובות ברסלב

למה אני תמיד הכבשה השחורה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מאד מתחזק עם השיעורים והדרשות, אבל אני מאד מקפא. אבי צועק הרבה בבית, בלי שום סבה, ותמיד אני הכבשה השחורה שצריך לסבול, אין לי טעם בחיים, אני כבר לא יכול להחזיק מעמד. אוילי יש לראש הישיבה איזה חיזוק בשבילי, ואולי גם איזה תפילה בשפת אם שאוכל להתחזק?

תודה רבה על הכל, במיוחד על השירים באידיש שהם מאד פנים ומאד מחזקים אותי. עכשיו סימתי לומר את כל ספר התהלים בפעם השלישית בחיי.

יישר כח

תשובה

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת מקץ, כ"ז כסליו, ג' דחנוכה, שנת ה'תשפ"א

מוהר"א ש אומר, כל הצרות וכל הבעיות מגיעות כשלא שמחים; כששמחים הכל מסתלק. מוהר"א ש אומר: "שמחה היא עולם החרות", אדם שמח - הוא חי בחרות, הוא חוסך את כל הבעיות ועגמת נפש.

אם תעבד להיות בשמחה, תחפש את הטוב שיש לך - כבר לא יהיה לך קאב מההורים, כבר לא יהיו לך בעיות, כל הקאבים יעלמו.

השאלה היא רק: איך זוכים להיות בשמחה; איך מגרשים את העצבות והמרה שחורה? לרבינו יש הרבה דרכים איך לזכות לגרש את העצבות ולהיות בשמחה.

הדרך הראשון הוא לחפש את הנקודות הטובות בתוכנו. רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ה): דוד המלך תמיד חפש משהו טוב שהוא יכול להודות עליו להשם, אפילו שהשם הביא עליו רע - הוא חפש בתוך הרע משהו טוב. כמו שהוא מודה להשם (תהלים ד, ט): "בצר הרחבת לי", רבנו של עולם אני מודה לך על שגם בתוך הצרה הרחבת לי.

העצה השנייה היא תפילה, לבקש הרבה מהשם להיות בשמחה. רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ב): "צריכים לבקש קודם על מדה אחת, ובששוכרים את המדה הזו, אז צריכים להתפלל על מדה שנייה, וכן לבקש בכל פעם על מדה אחרת עד שיבטל ממנו את כל המדות והתאוות רעות".

מוהר"א ש אומר, דבר ראשון צריכים לבקש על "שמחה"; כי אם שמחים מתבטלות כל המידות והתאוות הרעות, כששמחים - אין בעיות, לאדם השמח אין דברים רעים, יש לו רק טוב, אבל חס ושלום כשאדם נמצא בעצבות ובמרה שחורה, אין לו כלום.

כאן יש תפילה קטנה; תתחיל עם התפילה הזו ותכניס את המלים האישיות שלך, תשיח אל השם מה שמנח לך על הלב:

"רבנו של עולם, אני לא יודע מה לעשות, אני מאד ממרמר ומאד לחוץ; כל החיים חשוכים לי. יש לי עם כל אחד פרשיה אחרת, יש לי התקלויות עם אבי, אין לי שום טעם בחיים, חשוף וקורר לי.

רבנו של עולם, עזר לי שאתחיל לראות את הטוב שיש לי; אתה הרי כל כך טוב אלי, אתה נותן לי חיים, אתה נותן לי כל כך הרבה דברים טובים. אני בריא, אני רואה, אני שומע ומריח, אני מסגל לדבר ולאכול, אני הולך ובא, אני מסגל לזנו. כמה שרק אנסה לפרט את הטוב - לא אוכל עם כל זה אני כל כך ממרמר, אני רק רואה את הרע, אני לא רואה את הטוב; אבא יקר, עזר לי שאתחיל לראות כמה אתה טוב אלי, שלא אשפח ממך.

רבנו של עולם, עזר לי שאתחיל לראות ולהבין שאתה הכל ואתה עושה הכל, שארגיש שאתה אתי, שאדע שכל העולם הוא רק לבוש שלך; דומם, צומח, חי, מדבר - הכל הכל זה אתה בעצמך. אבי, אמי, והמשפחה שלי - הכל זה אתה, כל מה שעובר עלי מגיע ממך, אתה רוצה לקרב אותי אליך.

אני מבקש ממך, עזר לי שאהיה תמיד בשמחה; עזר לי בזכות הצדיקים שלך שמסרו את נפשם כל חייהם למענך, עזר לי בזכות האבות הקדושים - אברהם, יצחק ויעקב, עזר לי בזכות האמהות הקדושות שרה, רבקה, רחל ולאה, בזכות רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב וכוונתו גגן עלינו, בזכות תלמידו רבי נתן וכוונתו גגן עלינו ובזכות מוהר"א ש וכוונתו גגן עלינו, אמן".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה מקץ תשפ"א)

ידי שאדם מסלק מעצמו את המחשבות הרעות של כפירה שוננסות במח. כל זמן שהרוח שטות נמצא בקרבו אין לו אמונה טהורה וברורה בהשם יתברך, אז הוא אף פעם לא יכול להיות בשמחה. וכן השם מ"ב שהוא "אנא בכח" גם מסגל לסלק מאדם את המזיקים הרעים שרוצים להכניס באדם כפירות ואפיקורסות רחמנא לצלן ולהרחיקו מהשם יתברך וכן למרר את חייו.

ממצב רוח רע למצב רוח טוב

ישאל האדם, "אני יודע שרק עם אמונה יכולים להיות לי חיים טובים בעולם הזה, מה אעשה שלצערי אבדתי את אמונתי? קראתי הרבה דברים רעים, שמעתי הרבה דברי כפירה, ואני לא מרגיש יותר את השם יתברך, אני מרגיש כל כך רחוק מהאמונה הקדושה, מה עלי לעשות עכשיו?" לכן השם יתברך ברחמנותו עלינו שלח לנו את רבנו ז"ל, שיש לו את הכח לרפאות אותנו ולהוציא אותנו מהבוץ אליו נפלנו.

רבנו ז"ל ספר (ספורי מעשיות, מעשה י"ג) שהיתה בת מלך, שמלך אכזר רדף אחריה ורצה להורגה, והיא ברחה למבצר של מים, והמלך ירה בה בעשרה סוגי חצים, שהיה משוח בעשרה מיני סמים, וכך היא ברחה לתוך המבצר והתעלפה שם, ורבנו סים, "אני רופא אותה".

בת המלך זה כל יהודי, שאהוב אצל השם יתברך כמו בן יחיד, והמלך האכזר והרשע זה היצר הרע, הוא כזה רשע מרשע, הוא רק רוצה להרוג את היהודי, הוא רוצה למרר לו את החיים בעולם הזה ובעולם הבא. היצר הרע יורה לתוך היהודי חצים שמשוחים בסם של כפירה ואפיקורסות, הוא מכניס למחו של האדם מחשבות של כפירה, הוא רוצה לעקור אותו מהאמונה שלו, שיעזוב את השם יתברך, כי כאשר האמונה נחלשת אצל יהודי הוא כבר גמור, הוא מאבד את המצב רוח שלו, והוא מאבד את החיים שלו בעולם הזה ובעולם הבא, והיהודי כבר לא יודע מה לעשות עם עצמו.

לכן יש לנו את רבנו ז"ל שהוא הרופא שלנו, הוא יכול לרפאות אותנו. כשנזרוק את השכל שלנו, ונקח את העצות והלמודים של רבנו ז"ל, הוא יוציא מאתנו את הסם הרעיל שהיצר הרע ירה בנו, ונוכל להתחזק באמונה, וכך נהנה מחיינו בעולם הזה ובעולם הבא.

אני רץ אל רבינו

אנשי שלומינו נוהגים בשמחת תורה כשרוקדים עם התורה בידיים, אז נשבעים שתכף ומיד אחר ההסתלקות מהעולם, ילכו אל רבנו ז"ל בעבור תקון כמו שרבנו אמר לאחד שעמד לפני פטירתו מהעולם, שישבע בנקיטת חפץ שמיד לאחר פטירתו הוא יגיע לרבנו ז"ל כדי שיתקן אותו (עין ספר פעולת הצדיק, סימן תתמ"ה).

האמת היא שאם הזמן של שמחת תורה מסגל כל כך, שאדם יכול לפעל שיבוא לרבינו מיד אחר ההסתלקותו, על אחת כמה וכמה הזמן מסגל לפעל שבעולם הזה בחיים שלנו פה נזכה להגיע לרבינו ז"ל, כלומר שנזכה ללמד בספרים של רבנו הקדוש ולקיים את עצותיו ואת למודיו, ונוכל לקבל כאן בעולם הזה את התקון הנכון, ויהיו לנו חיים מאשרים ונעימים.

שיחות ורעיונות

פעם היה גזרה גדולה על ישראל מהמלך ניקולאי הראשון וכשפאו אל המפרסמים שיארו להתפלל אמרו בשביל הרשעים שאכלו ביום כפפור שעבירם נגזרו הגזרה נצום וכי.

וכשפא הדבר למהרנ"ת צחק מזה ואמר אדרבה, רבנו ז"ל מגלה לנו בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה' שכל אחד צריך לומר בשבילי נברא העולם ואני מחויב לראות בתקון העולם. ועל כן אם בא גזרה אני צריך לידע שהגזרה היא בשבילי ולא בשביל אחרים. וכי וכי.

*

וזה עיקר האמת, בשעה שהאדם תולה את כל הסטרונות בו ובעצמו ואינו זורק את כל האשמה על אחרים ואפילו שהאיש כשר ירא השם אף אומר שכל הצרות שבאים הוא בשביל אחרים.

רבנו ז"ל קורא אותו שהוא מהצדיקים המשועים שאחד הרג את השני ואמר בשבילו נעשה דבר זה (איבער דיי איז דאס געווארן), (ענין סיפורי מעשיות, מעשה ג), וכל מה שזוכה האדם אל אמת יותר גדולה, ויותר מזככת ומבררת הוא תולה את הקלקול בעצמו ולא באחרים.

וזה סימן שאוחז במדת האמת, מה שאין בן בשעה שזרק תמיד את האשמה על אחרים כאילו כל הצרות והחורבנות באים מאחרים, אין לה שגר יותר גדול מזה.

*

וזה עיקר השלמות שאנו מקבלים מרבנו ז"ל שזוכה תמיד להסתכל על עצמנו ולהתבונן באיזה מעמד ומצב אנו נמצאים, שכל זה ענין הנורא והנפלא של "התבודדות", שהוא בחינת "משפט" שהאדם צריך לשפוט את עצמו תמיד באיזה מעמד ומצב הוא נמצא, ומה עשה? ומה פנים? והיכן הוא נמצא בעולם?

ועל כן מה שמתבודד את עצמו עמו יתברך יותר, כמו כן נכנס בו יותר אמת והוא דבוק בחי החיים בו יתברך, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל ואז טוב לו בזה ובבא לנצח נצחים.

*

צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך בכל יום ובכל שעה שלא נטעה את עצמו כלל כי בזה העולם; וכולים לפול בטעותים ובמקשולות רבים ולולא תפילה לא יכולים להנצל מזה בשום אופן שבועולם.

רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן סימן נ"א) "את זה תקבלו מאתי שלא להניח עצמו להעולם להטעות שלא נטעה אותו העולם, כי לא נמצא אחד שיהיה לו קץ וסוף טוב מן העולם"

עיקר הטעות הוא בעבודת השם יתברך שבנה מטעה את עצמו מאד מאד, כי בגשמיית אפילו הכי שוטף יש לו שכל לעצמו, ונמצא לעצמו אוכל לאכול מתחת האדמה וכי, ולא ילך לישון רעב רק יעשה כל מיני פעולות שבועולם להשיג אוכל להחיות עצמו וכי, לא כן ברוחניות שם דרכו של האדם להטעות את עצמו מאד ומכל שכן מי שמקרב אל איזה שגג וכי, שאז נברא רחמנות גדול עליו ומטעה את עצמו עד מאד כי יכול לעבור יום אחר יום ולא ילמד תורה הקדושה כלל. ומכל שכן וכל שכן יתפלל אליו יתברך ומכל שכן וכל שכן שלא יקם את המצוות עם שמחה וכל זה מרובי פטריות ואפיקורסות שזכנס בו, שמכל זה הוא מטעה את עצמו מאד ועל דבר זה צריכים רחמים רבים בכל יום ויום.

עיקר העצה להנצל מכל מיני טעותים היא תפילה והתבודדות לראות לשפוט את עצמו תמיד עמו יתברך איך מתנהג? ומה הוא עושה? ועל ידי זה ממילא יחזור סוף כל סוף אל דרך אמת.

ועוד עצה יש והוא לדבר תמיד עם חבריו ומידעיו דבורי אמונה והשגחה פרטית ויגלה ויפרסם את רבינו ז"ל

ואז על ידי זה אפילו כשירצה לפול לא יוכל מאחר שתמיד מדבר רק מהשם יתברך ומתורתו הקדושה ומעצותיו הקדושים של רבינו ז"ל ובהנהיגה מוהרנ"ת ז"ל חידוש נפלא.

(אמרי מוהר"א"ש, חלק א, סימן כ"ב כ"ה ל"א)

מתחילים דף חדש

רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן כ"ו) שאצל העולם שכחה הוא בעיניו, אנשים מתלוננים שהם שוכחים דברים ויש להם צער מזה, אבל – אומר רבנו - אצלי יש לשכחה מעלה גדולה, אם האדם לא היה שוכח, הוא לא היה יכול לעבוד את השם יתברך כמו שצריך, הוא היה זוכר תמיד את כל הקשיים שעברו עליו, וזה היה מאד מפריע לו בחיים, אבל בגלל שהאדם שוכח, לכן הוא יכול כל הזמן להתחיל להתחלה, הוא יכול לשכח כל מה שהוא עשה עד עכשיו, ולהתחיל בהתחדשות חדשה.

במיחד כשמגיע ללמוד תורה, ליהודי יכול להיות חלישות הדעת שהוא שוכח כל מה שהוא לומד, מביא רבנו את המדרש (ויקרא רבה ט"ב, ב) משל לאחד ששכר פועלים שימלאו לו דודים אבל בדודים היה חורים ומה שהכניסו שם מיד נזל החוצה, הפועלים הטפשים חשבו לעצמם הואיל ונוזל כל מה שמכניסים שם, אז חבל על העבודה: אבל הפועלים החכמים אמרו, "מה מענין אותנו שזה נוזל החוצה? אנחנו מקבלים תשלום על כל יום שאנחנו עובדים, אנחנו נקבל את שכרנו אפילו שלא ישאר כלום בדוד. אותו דבר עם התורה הקדושה אפילו כשהאדם שוכח את כל מה שהוא לומד, דוקא בגלל זה שיהודי שוכח כל יתברך על כל מילה שהוא זכה ללמד את התורה הקדושה בזה העולם. השם יתברך עשה במיחד שישכחו מה שלומדים, כדי שיהיה לו תמיד חיות וחשק ללמד את התורה הקדושה (קהלת רבה א, ל"ד).

לכן עכשיו הוא הזמן לשכח כל מה שעשוי עד עכשיו, ולהתחיל עם חיות מחדשת ללמד את התורה הקדושה. התורה נגמרת עם המלים (דברים ל"ד, י"ב) "לעניני כל ישראל", אומר על זה רש"י שמושה רבנו שבר את הלוחות, וזה גרם שישכחו את הלמוד (עין ברכות ח'), ומיד מתחילים עוד פעם ללמד מהתחלה בראשית, דוקא בגלל זה שיהודי שוכח כל מה שיהיה עד עכשיו, יש לו את הכח להתחיל מחדש. יהודי צריך תמיד לעשות התחלה חדשה, לשכח כל מה שעבר עד עכשיו ולהתחיל עוד פעם בחיות מחדשת, כאלו הוא רק עכשיו נולד, והוא מתחיל עכשיו לעבוד את השם יתברך בפעם הראשונה.

נוהגים בשמחת תורה כשמרימים את הספר תורה בהגבהה שמרימים את זה הפוך לצד השני, זה שמרים את הספר תורה רואה רק את הצד הריק של הקלף, זה בא ללמד את האדם שאפילו שהוא עכשיו כבר גמר את התורה, הוא כבר למד את הכל, שלא יאמר אני כבר לא צריך ללמד, אלא מראים לו קלף חלק שהוא אפילו עוד לא התחיל ללמד, הוא צריך עכשיו להתחיל בהתחדשות, ואפילו שהאדם רואה את עצמו כמו קלף ריק, אין לו שום תורה בעצמו, הוא גם יכול להתחיל מעכשיו כמו ילד קטן שנוול עכשיו והוא מתחיל את חיו בחשק חדש.

מסתובבים עם התורה הקדושה סביב הבימה פעם אחר פעם, אנחנו עכשיו בסוף של הימים הקדושים, היה לנו את ראש השנה, צמנו והתפללנו ביום כפור, ישבנו בסכה ונענו את ה' מינים, כל יהודי בודאי התקרב להשם יתברך בימים האלו, לכל יהודי יש נשמה קדושה שרוצה להיות ראוי וקרובה להשם יתברך, כל יהודי בודאי קבל על עצמו דברים טובים במשך הימים האלו שהוא רוצה לעזב את המעשים הרעים ולהיות יהודי טוב וראוי; הבעיה היא שלא נכנס למח שלנו שאנחנו יכולים להראות את זה ולהוציא את זה מהפח אל הפעל, אנחנו מרגישים שאנחנו כל כך קשורים למעשים הרעים שלנו, ואנחנו לא יכולים להשיג איך אנחנו יכולים לצאת מזה.

לכן ורקדים מסביב לבימה, זה מראה על כל הדברים הטובים שמסתובבים במח שלנו ולא נכנסים בפנים, שנתחיל לעבוד על זה שכן נכניס את זה לראש, ונשתחיל להבין שאנחנו כן יכולים להצליח. עם רצון וחשק גדול יכול כל אחד להגיע לדברים הכי גדולים, כל יהודי – ללא יוצא מן הכלל לא משנה איך הוא נראה ואיך הוא מתנהג - יכול להיות יהודי טוב וצדיק גדול, הוא צריך רק לפתח את הפה ולהתחיל לדבר אל השם יתברך בשפה שלו, לספר להשם יתברך כל מה ששל לבו, ומצד שני הוא צריך להתחיל ללמד את התורה כל יום, זה מנקה את האדם מכל הלכלוך, וזה מקרב אותו להשם יתברך, וכל יהודי יכול לזכות לזה בדרך הקלה.

תבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית בימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	10:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	רמה ד' רח' תלמוד בבלי 24 דירה 18
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	מוזדיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים: סיפורי תפילה, מתכונים ועוד: 079.70.400.69
 ארה"ב | 212-444-9169 | ארגונייה 451-152-354380
 אנגליה | 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
 לקבלת הגיליון במייל: rabbirothhebrew@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים: חיזוק יומי: נגינים: סיפורי תפילה, ועוד: 079.70.400.66
 ארה"ב | 212-444-9191 | ארגונייה 541-152-354370
 אנגליה | 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
 חיזוק יומי במייל: chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799